Paris Komünü'nde bir anarşist feminist: Nathalie Lemel

M.A.

02.06.2014

İçindekiler

Kaynaklar 4

Nathalie Lemellerin, Louise Michellerin 1871'de Avrupa'nın ortasına bir dinamit gibi patlayan haykırışları efendisiz ve erkek egemenliğinden arınmış dünya hayali olarak hala sürmekte.

Nathalie Lemel 1871'de Paris Komünü'ne katılmış militan bir anarşist ve bir feministir. Komünün dağılmasından sonra "Komünün Kızıl Bakiresi" olarak anılan Louise Michel ile birlikte Fransız sömürgesi olan Yeni Kaledonya'ya sürülmüştür.

Nathalie Lemel 26 Ağustos 1827 tarihinde Brest'te dünyaya geldi. 12 yaşına kadar öğrenim gördükten sonra kitap ciltçisi olarak hayatını sürdürmeye başladı. 1845 yılında kendisi gibi ciltçi olan Jerome Lemel ile evlendi ve üç çocukları oldu. 1849 yılında yeni bir kitapçı açmak için Quimper'e geldiler. Ancak kitapçıyı 1861 yılına kadar sürdürebildiler. Jerome'nin içkiye aşırı düşkünlüğü yüzünden iflas ettikleri zaman Nathalie eşini terk etti ve üç çocuğunu da alarak Paris'te iş bulabilmek için yola koyuldu.

Paris'te ciltçi ve perakendeci olarak çalıştığı sıralarda sosyalist hareket ile tanıştı. 1864 yılında Uluslararası Emekçiler Birliği (bilinen adıyla Birinci Enternasyonal) Londra'da Avrupa'da çalkalanmakta olan sosyal iklimin ortasında kuruldu. Ağustos 1864 yılında çok büyük bir çatışmanın ortasında Paris'teki ciltçiler greve gitmişlerdi. Aralarında Paris Komünü ile anılan sendikalist Eugene Varlin de vardı. 1865 yılında Nathalie Lemel Birinci Enternasyonal'e katıldı. Yeni bir grev başlatıldığında, Lemel grev komitesine girmiş ve o dönem bir kadın için çok nadir görülebilecek bir konuma, sendika delegeliğine seçilmişti. Mücadele içindeki erkeklerde olmayan bir bilinç ile Lemel açıkça kadın ve erkeklerin eşit ücreti için savaşıyordu. Bu o dönem için çok büyük bir talepti. Buna ek olarak İkinci Fransız İmparatorluğu döneminde de İmparatorluk'un radikal bir karşıtı oldu.

Paris Komünü isyanı 18 mart 1871'de başladı. Bugünden sonra Lemel birçok konuşma yaptığı kadın oluşumlarında son derece aktif bir rol aldı. Bu konuşmaların etkisiyle Elisabeth Dmitrieff ile Union des femmes (Kadın sendikası/birliği) adındaki feminist oluşumu kurdu. Büyük çabalar sonucunda Union des femes 1800 üyeye kadar ulaştı. Lemel'in verdiği feminist mücadele Paris komünü öncesinde ve sonrasında kadınların bir özne olarak ele alınmasını sosyalist hareket içerisinde pekiştirdi. Lemel'in en büyük başarısı kadın emeğinin sosyalist mücadele içerisinde görünür kılmak oldu.

11 Nisan'da Merkez Komite'ye üye olarak seçildi. Kanlı haftaya (Semaine sanglente) kadar Paris şehri komün tarafından yönetildi. Mayıs 21'de Versailles Taburu şehre girdi ve son karşılaşma 28 Mayıs'ta gerçekleşti. Bu süre zarfında Lemel hem barikatlarda mücadele ediyor hem de yaralılarla ilgileniyordu.

Komün'ün yenilmesinden sonra Savaş Konsey'i komünarları Yeni Kaledonya'ya sürdü. Konsey kadınların ve erkeklerin ayrı olarak sürülmesi kararını alınca Lemel ve Louise Michel buna karşı koymaya çalıştı ancak en nihayetinde kadınlar erkeklerden 5 gün sonra Yeni Kaledonya'ya vardılar.

Üç yıllık sürgün ve hapis hayatından sonra dönemin cumhurbaşkanı Félix Faure tarafından ilan edilen genel af ile Paris'e dönüş yapan Nathalie Lemel; L'Intransigeant gazetesinde çalışmaya başladı. Tüm yaşananlara rağmen 1921 yılında hayata gözlerini yumana kadar hem işçilerin hem de kadınların hakları için mücadele etti.

Tüm yaygın kanının aksine anarşist düşünceler daima işçiler arasında büyük bir çoşku ile yayılmış ve gelişme imkanı bulmuştur. Marx Enternasyonal'de kendi teorik hegomonyasını kurmadan önce anarşist ve anarşizme yakın sosyalist fikirlerin enternasyonal içerisinde çok güçlü bir ses olduğu tarihisel bir gerçektir. Nathalie Lemel'in hayatı Marks ve onun otoriter fikirlerinin takipçisi olanlar tarafından unutturulmak istenilen anarşizm ve işçi hareketinin birinci enternasyonal ile güç kazanmış kayıp halkasıdır. Dönemin Avrupası'ndaki işçi hareketi içerisinde anarşizm ve anti otoriter eğilimli sosyalist fikirlerin varlığı bugün Ortodoks Marksistler tarafından hala görmezden gelinmektedir. Kuşkusuz Paris komünü ismini dahi bilmediğimiz Nathalie Lemel gibi militan anarşist kadınları ortaya çıkardı.

Bugün Nathalie Lemellerin, Louise Michellerin 1871'de Avrupa'nın ortasına bir dinamit gibi patlayan haykırışları efendisiz ve erkek egemenliğinden arınmış dünya hayali olarak hala sürmekte. *"Halkımız için ölmemiz gereken o son ana geldik! Kuşkuya ve zayıflığa asla yer yok! Tüm kadınlar silah başına! Tüm kadınlar mücadeleye!"* - Nathalie Lemel

Kaynaklar

- Nathalie Lemel
- Women in the Paris Commune

Anarşist Kütüphane

M.A.
Paris Komünü'nde bir anarşist feminist: Nathalie Lemel
02.06.2014

12.05.2022 tarihinde şuradan alındı: kaosgl.org

tr.anarchistlibraries.net